

Departamentul de Învățare pe tot parcursul vieții: Seria abilități de studiu

Referințe - Sistemul Harvard

(Descărcați versiunea pdf)

Introducere

În calitate de student, este important să vă identificați în evaluarea dvs. atunci când utilizați cuvintele sau ideile altui autor. Cea mai acceptată modalitate de a recunoaște munca altui autor este utilizarea unui sistem de referință. La Departamentul de Învățare Permanentă vi se cere să utilizați sistemul de referință Harvard.

Următorul ghid vă spune de ce trebuie să utilizați un sistem de referințe, vă arată cum să inserați referințe în textul temelor dvs. și vă arată cum să compilați o listă de referințe. Deși există multe variante ale sistemului „Harvard”, cea prezentată în acest ghid este cea mai simplă. Elimină majoritatea utilizărilor „p” și „pp” pentru a semnifica numerele de pagină și înlocuiește unele dintre virgule cu două puncte. De asemenea, acest ghid nu este nicicum o listă exhaustivă a tuturor convențiilor de referință de care veți avea nevoie în viața academică.

De ce ar trebui să utilizați un sistem de referință

Ca parte a unei comunități academice, este important să arătați cititorului unde ați folosit ideile sau cuvintele altcuiva. Nerespectarea corectă a utilizării sistemului Harvard poate face cititorul să creadă că trișați pretinzând că munca altcuiva este a ta. În mediul academic, numim acest lucru plagiat și este văzut ca o infracțiune foarte gravă. Vă rugăm să rețineți că plagiatul nu este doar atunci când copiați direct cuvinte din munca altui student sau expert. Plagiatul apare și atunci când reformulați ideile altcuiva în propria dvs. lucrare și nu acordați credit sursei originale.

Plagiatul poate avea consecințe dezastruoase pentru elevi. Dacă ești suspectat de plagiat, s-ar putea să descoperi că misiunea ta primește nota zero. În cazuri extreme sau repetate, puteți constata că înscrierea dumneavoastră la universitate este revizuită. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați secțiunea 3 din manualul studentului.

Într-o notă mai pozitivă, referirea este importantă din alte motive decât evitarea plagiatului. Când faci referințe corecte, demonstrezi că ai citit pe scară largă pe un subiect. De asemenea, vă susțineți ipoteza cu comentarii de la autori experți. Acest lucru conferă credibilitate propriei tale lucrări. De asemenea, prin referirea corectă, îi permiteți marcatorului sau cititorului să vă urmărească referințele și să verifice singuri validitatea argumentelor dvs. Aceasta este o parte importantă a procesului academic, deoarece duce la responsabilitatea studenților.

Colectarea tuturor detaliilor: referire precisă

Pentru a avea o înregistrare exactă a ceea ce ați cercetat și, prin urmare, o referință exactă, este important să notați detaliile surselor dvs. pe măsură ce studiați. Când luați notițe, utilizați o pagină separată pentru fiecare carte nouă, articol de jurnal sau sursă electronică. În partea de sus a fiecărei pagini, înregistrați clar următoarele informații pentru referințe viitoare.

Pentru cărți, înregistrați:

I Numele (sau numele) autorului sau editorului I Anul în care a fost publicată cartea I Titlul cărții I Dacă este o altă ediție decât prima I Orașul în care a fost publicată cartea I Numele editurii

Pentru înregistrarea articolelor din jurnal :

I Numele sau numele autorului I Anul în care a fost publicată revista I Titlul articolului I Titlul revistei I Numărul/numărările paginii articolului din revistă I Câte multe alte informații puteți găsi despre jurnal, de exemplu

volumul și numerele emisiunii

Pentru resursele electronice, încercați să colectați informațiile din stânga dacă sunt disponibile, dar și să înregistrați:

I Data la care ați accesat sursa I Adresa electronică sau e-mailul I Tipul de resursă electronică (e-mail, forum de discuții, pagină WWW etc.)

Pe lângă aceste detalii, atunci când iei notițe, dacă copiezi citate directe sau dacă pui ideile autorului în cuvintele tale, notează numerele paginilor de la care ai obținut informația.

Scrierea evaluării: la ce trebuie să mă refer?

Când scrieți evaluarea, asigurați-vă că introduceți informații de referință pe măsură ce adăugați ideile altor autori. Acest lucru vă va economisi timp și vă va asigura că faceți referire corect la toate sursele. Ori de câte ori folosești ideile sau cuvintele altcuiva, trebuie să introduci o referință. Singura excepție de la această regulă este atunci când informațiile pe care le-ai citit undeva sunt de notorietate sau de „domeniu public”. De exemplu, nu ar trebui să includeți o referință dacă ați afirmat într-o sarcină că Shakespeare a scris piese de teatru și sonete în epoca elisabetană.

Întotdeauna referință:

I Citate directe – atunci copiați pe cele ale altui autor material cuvânt cu cuvânt. Ar trebui să arătați cititorului că este un citat direct punând materialul în virgule inversate. În mod tradițional, s-au folosit virgule duble („”), dar acum este acceptabil și de preferat să se folosească virgule simple ('). Uneori este dificil să evitați citarea directă, deoarece cuvintele autorului pot descrie cu precizie punctul pe care încercați să îl faceți. Cu toate acestea, încercați să evitați

utilizarea excesivă a cotațiilor directe; încearcă să parafrazezi opera autorului acolo unde este posibil. Vă rugăm să rețineți că atunci când utilizați citate directe, trebuie să reproduceți exact cuvintele autorului, inclusiv toate ortografiile, majusculele, semnele de punctuație și erorile. Puteți arăta cititorului că recunoașteți o eroare și că citați corect autorul, punând termenul „sic” între paranteze după eroare. | Parafrizarea – este atunci când iei ideile altui autor și le exprimi în cuvintele tale. Încă copiați lucrarea altcuiva, așa că trebuie să o faceți referire.

Nu trebuie să utilizați virgule când parafrazați, dar trebuie să arătați clar cititorului sursa originală a informațiilor dvs.

Faceți referire în textul evaluării dvs

Următoarea secțiune vă arată o serie de exemple diferite când citați și parafrazați în textul evaluării dvs. În toate referințele, va trebui să enumerați numele autorului/editorului și anul publicării. Anul publicării poate fi găsit pe primele două pagini ale cărții, împreună cu celelalte informații bibliografice.

Căutați numele autorului, un simbol al dreptului de autor și apoi o dată. Aceasta va fi data publicării. În majoritatea referințelor, va trebui, de asemenea, să enumerați numărul/numerele paginii în care ați găsit informațiile specifice. Singurul tip de referință în care acest lucru nu este necesar este atunci când parafrazați un rezumat al unei întregi lucrări. Ca exemplu ipotetic, autorul fictiv John Phillips ar fi scris o carte de istorie în 1999 care examinează schimbările generaționale. Ați putea rezuma și face referire corect la esența cărții sale în felul următor.

Phillips (1999) sugerează că schimbarea generațională este inevitabilă și continuă.

În toate celelalte circumstanțe, vă rugăm să urmați instrucțiunile de mai jos și asigurați-vă că includeți autorul, data și numărul/numerele paginii. Formatele sunt similare pentru fiecare exemplu, așa că vă rugăm să rețineți utilizarea semnelor de punctuație, spațiere și ordinea informațiilor.

Citat direct dintr-o carte sau un articol de jurnal cu un singur autor

Când ne organizăm timpul, Adair (1988: 51) afirmă că „piesa centrală va tinde să fie scopurile și obiectivele”.

SAU

Când ne organizăm timpul, „piesa centrală va tinde să fie scopurile și obiectivele” (Adair, 1988: 51).

În aceste exemple, „Adair” este autorul, „1988” este anul publicării și „51” este numărul paginii în care poate fi găsit citatul direct.

Citat direct dintr-o carte sau un articol de jurnal cu doi autori

McCarthy și Hatcher (1996: 69-70) insistă că în prezentări „structura trebuie să fie clară și precisă”.

SAU

În cadrul prezentărilor, „structura trebuie să fie clară și precisă” (McCarthy și Hatcher, 1996: 69-70).

În aceste exemple, citatul a trecut pe două pagini, prin urmare numerele paginilor au fost reprezentate ca 69-70, mai degrabă decât ca un singur număr. Observați, de asemenea, din exemplele de până acum, că atunci când citatul se termină propoziția, punctul vine după inversarea virgulă.

Citat direct dintr-o carte sau un articol de jurnal cu trei autori

Fisher, Ury și Patton (1991: 37) sugerează că atunci când problemele emoționale întuneric negocierea, „unele gânduri sunt cel mai bine lăsate nespuse”.

SAU

„Unele gânduri sunt cel mai bine lăsate nespuse” atunci când problemele emoționale încurcă negocierea (Fisher, Ury și Patton, 1991: 37).

Dacă autorii ipotetici Morris, Ling, Brown, Smith și Diaz ar fi scris o carte publicată în 2000, un citat direct ar arăta așa. Rețineți că în exemplul următor, „et al” înseamnă „și alții”.

Citat direct dintr-o carte sau un articol de jurnal cu mai mult de trei autori

Morris et al (2000: 47) afirmă că „dezbaterea acestor probleme particulare ar trebui lăsată în seama comitetelor reprezentative”.

Când parafrazați, va arăta aproape la fel ca exemplele de citate directe, dar fără virgulă. De exemplu, dacă am parafraza un exemplu din cartea McCarthy și Hatcher, ar arăta așa.

Îmbunătățindu-vă postura, puteți îmbunătăți modul în care comunicați sentimentele de putere și încredere (McCarthy și Hatcher, 1996: 111).

Când parafrazați, utilizați același stil de referință și convenții ca și pentru citatele directe, dar cu materialul din sursă pus în propriile cuvinte și virgulele inversate omise. Mai jos este un alt exemplu comparativ de citat direct versus parafrizare.

Citate directă și parafrizare dintr-o sursă cu un autor „corporativ” sau guvernamental

DfEE (2001: 8) sugerează că în fiecare an „unii au estimat costul pentru țară al competențelor slabe de alfabetizare și aritmetica a fi de până la 10 miliarde de lire sterline”.

SAU - PARAFRAZĂ

Efectul nivelurilor scăzute de abilități de calcul și alfabetizare a adulților ar putea costa Marea Britanie în jur de 10 miliarde de lire sterline în fiecare an (DfEE, 2001: 8).

De asemenea, s-ar putea dori să rearanjați citatul astfel încât referința să vină la sfârșit, așa cum ați fost arătat în exemplele anterioare.

Când cercetați, puteți întâlni o situație în care același autor a scris două cărți în același an. Pentru a distinge un titlu de altul în referința dvs., plasați o literă minusculă după data publicării, cu „a” semnalând prima referință și „b” semnalând a doua și așa mai departe.

Uneori, autorul din care citați va cita un alt autor pentru a-și susține argumentul, în același mod în care faceți când scrieți teme. Uneori doriți să utilizați același citat pe care l-a folosit autorul sursei. Când faceți acest lucru, utilizați formatul de mai jos.

Eisenberg și Smith (în Bolton, 1986: 85) sunt de acord că „este greu să atribui un sens general oricărui semn nonverbal izolat”.

În cazul de mai sus, Bolton, în publicația sa din 1996, a citat cercetările lui Eisenberg și Smith pentru a dovedi un punct de vedere pe care el a spus despre comunicarea non-verbală.

Dacă autorul unei surse este anonim, înlocuiți numele de familie al autorului cu titlul lucrării în parantezele care conțin referința. Luați în considerare următorul exemplu fictiv.

Flora și fauna Marii Britanii „au fost transportate în aproape fiecare colț al globului încă din perioada colonială” (Plants and Animals of Britain, 1942: 8).

Consultați articolele din ziare și reviste în același mod în care ați face-o pentru alte cărți și reviste. Cu toate acestea, atunci când autorul este anonim, utilizați sistemul de mai jos (adaptat după Lewis, 1999: 26).

The Guardian a raportat că douăzeci și nouă de deținuți participau la program („Serving time”, 1996: 21).

Când parafrazați, uneori este posibil să reformulați cuvintele și ideile pe care le-ați găsit în mai multe cărți sau articole de jurnal. Dacă descoperiți că mai multe surse spun lucruri similare despre un subiect, un exemplu de stil de referință corect este demonstrat mai jos. Observați în exemplul de mai jos cum sursele enumerate sunt separate prin punct și virgulă.

Punctul și virgulă poate fi folosit pentru a separa două secțiuni ale unei propoziții compuse care au o temă similară (Turabian, 1996: 56; Petelin și Durham, 1992: 169).

Uneori este posibil să doriți să utilizați materiale de la prelegeri, discuții, interviuri sau cursuri de învățământ la distanță pentru a vă completa sarcinile. Utilizați următoarele convenții pentru a vă asigura că referința dvs. este corectă (adaptat din Lewis, 1999: 26).

Domnul Bob Builder, director general al Builder's Construction, a declarat într-un interviu din 5 septembrie 2000 că „clienții au cerut din ce în ce mai mult ca metode și materiale tradiționale să fie utilizate în proiectele de construcții”.

Dr. Wilma Flintstone a declarat în prelegerea sa din 5 septembrie 2000 că acid jazz-ul are rădăcini încă din 1987.

Cursanții adulți ar trebui să învețe arta luării eficiente a notelor din simplul motiv că elevii „au mai multe șanse să-și amintească ceea ce au auzit sau citit dacă iau parte activ la învățarea lor” (Dhann, 2001:3).

SAU, DACĂ AUTORUL ESTE NECUNOSCUȚ

Cursanții adulți ar trebui să învețe arta luării eficiente a notelor pentru simplul motiv că elevii „au mai multe șanse să-și amintească ceea ce au auzit sau citit dacă iau parte activ la învățarea lor” (Departamentul de Învățare Permanentă, 2001: 3).

Sursele electronice precum paginile WWW, bazele de date electronice și revistele electronice sunt citate în text în același mod ca sursele tipărite tradiționale, cu excepția numerelor paginilor. Numele autorului este urmat de o dată de publicare, dar nu sunt enumerate numere de pagină. Dacă nu este disponibilă nicio dată de publicare, iar acesta ar putea fi cazul paginilor WWW, atunci unde ar trebui să meargă data, introduceți (nd) care înseamnă „fără dată”. Dacă niciun autor nu este listat pentru o sursă electronică, utilizați titlul publicației în același mod ca și pentru orice altă sursă anonimă.

Toate sursele la care faceți referire în corpul principal al sarcinii dvs. trebuie să fie enumerate la sfârșitul sarcinii într-o listă de referințe. Într-o listă de referințe, trebuie doar să enumerați acele surse din care fie le-ați citat, fie le-ați parafrazat. De exemplu, nu trebuie să enumerați cărțile pe care le-ați folosit în scopuri de citire de fundal.

Când se creează o listă de referințe, sursele ar trebui să fie enumerate alfabetic după numele de familie al autorului, trebuie să fie justificate la stânga, iar referințele nu trebuie niciodată precedate de un marcator sau de un număr. În cazul în care autorul este anonim sau necunoscut pentru orice sursă, introduceți acea sursă în lista alfabetică folosind titlul sursei în loc de numele autorului. Toate sursele trebuie enumerate împreună; nu ar trebui să existe liste separate pentru cărți versus articole de jurnal versus surse electronice. Lista de referințe ar trebui să fie pe o pagină separată de restul temei și ar trebui să fie intitulată simplu „Referințe” sau „Literatura citată”, iar titlul ar trebui să aibă același font și dimensiune ca și celelalte titluri din temă.

Când utilizați sistemul Harvard, vi se cere de obicei doar să produceți o listă de referințe. Cu toate acestea, unii lectori și tutori ar putea dori să produceți o bibliografie în loc de o listă de referințe. În cazurile în care vi se cere să realizați o bibliografie, trebuie să enumerați toate sursele pe care le-ați consultat, indiferent dacă ați citat din ele sau nu. De asemenea, unii lectori sau tutori vă pot cere să produceți o bibliografie adnotată sau o listă de referințe. Aceasta înseamnă pur și simplu că după fiecare sursă enumerată, scrieți câteva propoziții care evaluează utilitatea cărții în raport cu subiectul.

Următorul este un ghid despre cum să enumerați referințele într-o listă de referințe. Dacă aveți un exemplu care nu este acoperit de lista de mai jos, vă rugăm să verificați cu tutorele dumneavoastră sau cu ofițerul de asistență pentru studenți cu privire la tehnica corectă.

Carte cu un singur autor

Adair, J. (1988) Gestionarea eficientă a timpului: Cum să economisești timpul și să-l cheltuiești cu înțelepciune, Londra: Pan Books.

Carte cu doi autori

McCarthy, P. și Hatcher, C. (1996) Vorbind persuasiv: Profită la maximum de prezentările tale, Sydney: Allen și Unwin.

Carte cu trei sau mai mulți autori

Fisher, R., Ury, W. și Patton, B. (1991) Getting to yes: Negotiating an agreement without give in, ediția a 2-a, Londra: Century Business.

Carte – ediția a doua sau ulterioară

Barnes, R. (1995) Studiu de succes pentru grade, ediția a II-a, Londra: Routledge.

Carte a aceluiași autor în același an

Napier, A. (1993a) Furtuna fatală, Sydney: Allen și Unwin.

Napier, A. (1993b) Supraviețuirea pe mare, Sydney: Allen și Unwin.

Rezervați cu un editor

Danaher, P. (ed.) (1998) Beyond the ferris wheel, Rockhampton: CQU Press.

Dacă ați folosit un capitol dintr-o carte scrisă de altcineva decât editorul

Byrne, J. (1995) „Disabilități în învățământul terțiar”, în Rowan, L. și McNamee, J. (ed.)
Voices of a Margin, Rockhampton: CQU Press.

Cărți cu un autor anonim sau necunoscut

The University Encyclopedia (1985) Londra: Roydon.

Sursele verbale nepublicate, cum ar fi interviurile și prelegerile, nu sunt reproduse în lista de referințe. Cu toate acestea, trebuie să puneți toate materialele de curs publicate pe care le-ați folosit în lista de referințe folosind convențiile de mai jos.

Material de curs scris, de exemplu material pentru unitatea de învățământ la distanță

Dhann, S. (2001) CAE0001LWR Unitatea 5: Abilitățile de a lua note din prelegeri și lecturi, Exeter: Departamentul de Învățare pe tot parcursul vieții.

SAU, DACĂ AUTORUL ESTE NECUNOSCUT

Departamentul de Învățare pe tot parcursul vieții (2001), CAE0001LWR Unitatea 5: Abilitățile de a lua note din prelegeri și lecturi, Exeter: Autor.

(NB – „Autor” la sfârșit înseamnă că editorul este același cu autorul)

Publicații guvernamentale

Departamentul pentru Educație și Ocuparea Forței de Muncă (DfEE), (2001) Skills for life: The national strategy for improving adult literacy and numeracy skills, Nottingham: DfEE Publications.

Lucrări de conferință

Hart, G., Albrecht, M., Bull, R. și Marshall, L. (1992) „Consultație între egali: O oportunitate de dezvoltare profesională pentru asistentele medicale angajate în medii rurale”, Infront Outback – Actele conferinței, Australian Rural Health Conference, Toowoomba , p. 143 – 148.

Articole din ziare

Cumming, F. (1999) „Tex-free savings push”, Sunday Mail, 4 aprilie, p. 1.

SAU, DACĂ AUTORUL ESTE NECUNOSCUT

„Imposirea economiilor fără impozit”, Sunday Mail (4 aprilie 1999), p. 3.

Convențiile pentru listarea articolelor de jurnal sunt similare cu cărțile, dar rețineți informațiile suplimentare necesare în exemplul de mai jos și aplicați-le tuturor listelor de articole din jurnal.

Articol de jurnal

Muller, V. (1994) „Trapped in the body: Transsexualism, the law, sexual identity”, The Australian Feminist Law Journal, voi. 3, august, p. 103-107.

În acest exemplu, Muller a scris articolul de jurnal „Trapped in the body: Transsexualism, the law, sexual identity” și a apărut în revista „Australian Feminist Law Journal, în al treilea volum care a fost publicat în august 1994. articolul apare la paginile 103-107 ale revistei. Vă rugăm să rețineți că, uneori, în loc de „volum” poate exista un număr de „număr”, iar în loc de o lună de publicare, poate exista un sezon. Uneori va exista un număr de volum și un număr de problemă. În aceste cazuri, enumerați atât numărul de volum, cât și numărul de ediție, așa cum sa făcut mai jos.

Articol de jurnal atât cu volumul cât și cu numărul numărului

Muller, V. (1994) „Trapped in the body: Transsexualism, the law, sexual identity”, The Australian Feminist Law Journal, voi. 3, nr. 2, august, p. 103-107.

Referințele electronice și bazate pe web pot fi enumerate în următoarele moduri.

Articol de jurnal de pe CD-ROM, bază de date electronică sau jurnal

Skargren, EI & Oberg, B. (1998) „Factori predictivi pentru rezultatul pe 1 an al durerilor de spate și gât la pacienții tratați în îngrijirea primară: comparație între strategiile de tratament chiropractic și fizioterapie”, Pain [Electronic], voi. 77, nr. 2, pp. 201-208, Disponibil: Elsevier/ScienceDirect/0304-3959(98)00101-8, [8 feb 1999].

În acest exemplu, [Electronic] se referă la tipul de suport pe care ați găsit sursa. Dacă ați găsit sursa pe un CD-ROM, ați pune [CD-ROM] între paranteze drepte în loc de „Electronic”. Ca și în cazul unui exemplu de jurnal normal, sunt enumerate numărul volumului, numărul ediției și numerele paginii. La sfârșitul acestui exemplu, rețineți că numele bazei de date a fost listat, împreună cu numărul de identificare/acces al articolului și o dată de acces (în paranteze drepte).

Exemple de alte referințe electronice sunt enumerate în caseta de mai jos.

Poștă electronică (e-mail)

Johnston, R. (2001) Acces cursuri pentru femei, e-mail la NIACE Lifelong Learning Mailing List (lifelong-learning@niace.org.uk), 22 august [24 august 2001].

SAU

Robinson, T. (2001) Re: Informații despre structura cursului, e-mail către S. Dhann (s.dhann@exeter.ac.uk), 12 iulie [13 iulie 2001].

Lista de discuții

Berkowitz, P. (1995) 3 aprilie, „Piatra funerară a lui Sussy”, Mark Twain Forum [Online], 3 apr, e-mail disponibil: TWAIN-L@yorkvm2.bitnet [3 apr 1995].

Pagina World Wide Web

Young, C. (2001) English Heritage position statement on the Valletta Convention, [Online], Disponibil:

<http://www.archaeol.freeuk.com/EHPositionStatement.htm> [24 aug 2001].

În exemplul paginii WWW, uneori, detaliile autorului sau data publicării/actualizării pot lipsi. Când numele autorului lipsește, utilizați numele paginii web pentru a enumera referința, așa cum ați face cu orice altă sursă anonimă. Dacă lipsește data publicării sau actualizării, omiteți aceste informații, dar asigurați-vă că includeți în continuare între paranteze drepte data la care ați accesat informațiile.

Concluzie

Este extrem de important ca elevii să facă referire corectă la toate parafrazările și citatele directe. Deși există multe reguli și convenții de referință în sistemul Harvard, în cele mai multe cazuri este, în general, important în textul unei sarcini să arate cititorului numele autorului, data publicării și numerele de pagină ale sursei originale.

În lista de referințe, este important ca numele autorului, anul publicării, titlurile relevante și alte informații de acces să fie reproduse fidel. La început, sistemul de referință poate părea consumator de timp și agitat, dar în curând va deveni a doua natură pentru tine și va deveni parte din lungă listă de abilități pe care le-ai dobândit ca student universitar. Dacă aveți întrebări despre convențiile suplimentare ale sistemului Harvard, vă rugăm să contactați tutorele sau responsabilul pentru asistență pentru studenți, Samantha Dhann, la 01392 262 855.

Autorul ar dori să recunoască faptul că anumite exemple de citare și referință au fost preluate din următoarele publicații și că aceste publicații au influențat modul în care autorul a aranjat documentul.

Unitatea ESLS de la Universitatea Central Queensland (2001) Referințe: Sistemul de referință Harvard, [Online], disponibil: <http://www.cqu.edu.au/edserv/undegrad/clc/content/resources.htm> [14 august 2001]

Lewis, D. (ed.) (1999) The writing assignment, Brisbane: QUT Publications.

Wells, D. (2001) referire la Harvard, [Online], disponibil: <http://lisweb.curtin.edu.au/guides/handouts/harvard.html> [14 aug 2001].

(Samantha Dhann, 2001)